

Sjamanisme

Sjamanisme betyr «den som vet/den som har kunnskap». Urbefolkninger over store deler av verden dyrker denne "religionen". Transetilstander, kontakt med hjelpedyr eller hjelpeånder, og aktiv samhandling med disse, er ofte med i ritualene.

En sjaman er en kvinne eller mann som viljebestemt endrer sin bevissthetstilstand med den hensikt å kontakte eller reise til en annen virkelighet for å hente kraft og visdom.

Sjamanens funksjon

Sjamanen er lederen i stammen/ folkegruppen, og han kan betjene flere funksjoner i et samfunn:

- forebygge sykdom
- helbrede
- veilede den avdødes sjel eller motsatt å hjelpe en nyfødt sjel inn i verden
- harmonisere menneskets forhold til naturen og gude-/åndeverdenen
- lede seremonier
- lede ofringer
- spå
- bære tradisjonen, f.eks. ved å memorere lange sanger eller fortellinger

Sjamanen opptrer som bindeledd mellom menneskene i sin kultur og åndene, inkludert forfedrenes ånder. Bindeleddet blir konkretisert gjennom sjamanens redskaper og symboler. "Sjamanens tre" er et symbol som går igjen i flere kulturer. Treet blir sett på som et vesen med røttene i underverdenen, stammen i midten er der menneskene holder til, og toppen strekker seg til verden over.

Sjamanisme er nært knyttet til naturens mysterier, og den individuelle sjaman søker fortrinnsvis sine visjoner i naturen. Ved hjelp av dans, rytmisk tromming, kraftsanger, faste o.l. oppnår sjamanen en transetilstand som gjør det mulig å foreta sjelereiser til det som kalles åndeverdenen.

